

תת"ע 9706/02/22 - יואל סעיד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 9706-02-22 מדינת ישראל נ' סעיד
תיק חיצוני: 10500986426

לפני	כב' השופטת מיכל דויד, סגנית נשיאה
המבקש	יואל סעיד
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפניי בקשה לביטול פסק הדין שניתן בהיעדר ביום 03.04.22 (להלן: "פסק הדין").

המבקש, באמצעות בא כוחו, טוען כי לא התייצב לדיון מאחר שלא קיבל את הזימון לדיון. בעניין זה מפנה המבקש לאישור המסירה של הזימון לדיון, אשר חזר בציון העילה "לא ידוע במען", וזאת מבלי שצורף העתק של הבקשה להישפט שהוגשה, וזאת למרות החלטתי מיום 18.10.22.

המבקש כופר בביצוע העבירה, וטוען כי דחיית בקשתו תביא לפגיעה ברישיון הנהיגה שלו, שמשמעה פגיעה בפרנסתו, אלא שכבר עתה יצוין כי המדובר בכפירה כללית ולא מנומקת.

בנוסף, המבקש מפנה לכשלים ברישום הדוח, אשר מצדיקים, לדידו, את ביטולו של פסק הדין, וזאת מבלי שהעתק מהדוח צורף לבקשה.

המשיבה לא הגיבה למבוקש, והמועד שניתן לכך חלף.

דין והכרעה:

סבורני כי דין הבקשה להידחות.

ראשית, בהתאם לסעיף 130(ח) **לחוק סדר הדין הפלילי**, תשמ"ב-1982, יש להגיש את הבקשה לביטול פסק הדין שניתן בהיעדר בתוך 30 ימים.

הבקשה שלפניי הוגשה בחלוף יותר מ-5 חודשים ממועד מתן פסק הדין, והמבקש לא נימק מדוע השתהה זמן כה רב, וכן לא ציין מהו המועד שבו נודע לו לראשונה על מתן פסק הדין.

שנית, לא עלה בידי המבקש להפריך את חזקת המסירה הנקובה בתקנה 44א' **לתקנות סדר הדין הפלילי**, תשכ"ד-1974.

אמנם אישור המסירה של הזימון לדיון חזר בציון העילה "לא ידוע במען", אלא שהמבקש לא צירף העתק של הבקשה להישפט שהוגשה, ולפיכך יש לקבוע כי המשיבה שלחה את הזימון לדיון למענו של המבקש שצוין על גבי הבקשה.

המבקש כופר בעבירה, ומפנה לכשלים ברישום הדוח, אלא שמחד-מדובר בכפירה כללית ולא מנומקת, ומאידך - לא צורף לבקשה העתק הדוח. ליפכך, גם העילה השנייה המצדיקה את ביטול פסק - קיומו של חשש לעיוות דין - אינה מתקיימת (ראה רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' סאלם ואח'**).

יודגש כי רצונו של המבקש, כשלעצמו, להימנע מביצוע אמצעי תיקון מטעם משרד הרישוי, אינו מגבש פרמטר של חשש לעיוות דין, כך גם לגבי שיקול הפגיעה בפרנסה (ראה ע"פ 6859/07 **אלפונסו נ' מדינת ישראל** וגם רע"פ 2754/12 **פול ביסמוט נ' מדינת ישראל**).

מאחר שלא מתקיימת, ולו עילה אחת לביטול פסק הדין, הבקשה נדחית.

פסק הדין מיום 03.04.22 יוותר על כנו.

לפנים משורת הדין, מורה על ביטול תוספת הפיגורים.

הקנס המקורי ישולם עד ולא יאוחר מיום 06.02.23.

ההחלטה תומצא לצדדים ולמרכז לגביית קנסות.

ניתנה היום, י"ב חשוון תשפ"ג, 06 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.